

[Lilli Gyldenkilde]

vil selvfølgelig være at finde blandt dem, der vil sikre forbrugerne, de svagest stillede, og – dette sagt til hr. Sønderby – den lille detailhandler.

Jeg må sige til industriministerens bemærkninger om SFs forslag, at det er klart, at enhver so synes bedst om sine egne grise, så vi synes selvfølgelig bedst om vores forslag, og industriministeren synes selvfølgelig bedst om sit eget. Jeg skal da ikke undlade at sige, at der er mennesker, der har hjulpet os med at lave det her forslag. Det er klart, at vi har måttet have hjælp til det. Det er jo ikke noget, man bare sætter sig ned og gør. Jeg ved, at industriministeren har hele embedsværket bag sig, og vi andre må så bruge de måder, vi nu kan komme til at lave sådan nogle ting på.

Udgangspunktet synes vi var rigtigt, nemlig at styrke disse ting ved hjælp af forbrugerbudsmændene. Da vi så det, gik vi selvfølgelig ud fra de ting, vi hele tiden har sagt om, hvad vi synes der skal sikres her, hvis vi overhovedet skal have det. Det er det, vi har prøvet på ved f.eks. at foreslå, at det ikke er bankerne, der skal indføre det her system – hvis flertallet herinde ønsker, at vi skal have det system – men derimod post- og telegrafvæsenet.

Ministeren siger, at der er faktisk ingen saglig begrundelse for det. Jo, det er der, for der kommer til at blive tjent penge på det her. Det ulykkelige er, at alt, hvad det offentlige eller koncessionerede selskaber for den sags skyld tager sig på, er for det meste noget, der koster penge, aldrig noget, hvor de får pengene hjem igen. Det overlader man trygt til det frie, hellige almindelige erhvervslev. Derfor synes vi altså, det var en god idé at sige: o.k., hvis vi ikke kan undgå det her og det bliver lavet, så lad os da lægge det i post- og telegrafvæsenet.

Nu må jeg jo erkende, at vi formodentlig er de eneste – jo, VS synes også, det er en god idé. Socialdemokraterne synes ikke, det er en god idé, selv om vi blev gjort opmærksom på, at de egentlig tidligere syntes, det var en god idé. Det er der så ikke noget at gøre ved.

Det skal ikke forhindre os i at arbejde videre med alle de andre ting i vores forslag. Efter den debat, der har været, er der ingen tvivl om, at industriministeren ikke har et flertal for sit lovforslag. Fremskridtspartiet

afviste det fuldstændig. Det har de gjort tidligere, og så er de blevet forhandlet på plads, men jeg tror ikke, at de bliver det med dette forslag efter den totale afvisning af disse ting, der har været i flere år.

Derfor må industriministeren se i øjnene, at der kun er firkloverpartierne bag forslaget, og så er der et andet flertal, som hedder socialdemokratiet, det radikale venstre, SF og VS, som har forskellige opfattelser af, hvor meget de vil stramme op, men som dog vil stramme op, ingen tvivl om det.

Jeg havde en fornemmelse af, da fru Lissa Mathiasen fra socialdemokratiet var heroppe, at hun ikke kunne lide at sige det, men det kunne ikke undgå at skinne igennem i hvert fald, at en del af de ting, som ligger i SFs forslag, er brugbare som ændringsforslag til ministerens forslag. Sådan vil det komme til at gå, og så må vi se, hvor langt vi kan komme.

Jeg håber, at vi kan komme langt, så vi kan gå til industriministeren og sige, at de her ting vil vi have lavet om. Da det her ikke, formodentlig ikke i hvert fald, vil være noget kabinetsspørgsmål og det ikke indgår i finanslovforslaget osv. osv., så skulle det vel være muligt at få en saglig debat om de her ting, hvor andre ting ikke bliver blandet ind i det. Dermed mener jeg selvfølgelig, at vi laver dette forslag så godt som overhovedet muligt for brugerne, for det er først og fremmest brugerne, vi skal tænke på.

Der er rejst en række detailspørgsmål, men jeg synes ikke, tiden er inde til at gå ind i dem nu. Jeg synes, vi skal have et grundigt og godt udvalgsarbejde om de her ting, og for min skyld behøver det ikke at være kortvarigt. Foreløbig er der et par hurdler, så vi ikke rigtig ved, hvor meget udvalgsarbejde vi får. Men i alt fald synes jeg, vi skal arbejde grundigt med det, så vi kan komme så langt som overhovedet muligt.

Der er nogle ting, jeg godt vil gøre opmærksom på, som ikke har været nævnt tidligere, mener jeg, i debatten, og som jeg synes bør med.

Der var en kronik i Information den 8.–9. oktober 1983 skrevet af hr. Lauge Kallestrup. Hr. Lauge Kallestrup skriver om nogle ting vedrørende Dankortet, som han har sat sig ned og tænkt igennem, som jeg synes er vigtige ting, ikke detaljer. En af tingene vil jeg nævne, for det kan være, at ministeren alle-